

**A HONVÉDELEMRŐL SZÓLÓ 1976. ÉVI I. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ
TÖRVÉNYJAVASLAT VITÁJÁNAK FOLYTATÁSA – 1990. OKTÓBER 16.**

KÖVÉR LÁSZLÓ, DR. (FIDESZ) Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előzetesen elnézést kell, hogy kérjek, nem összefüggő, folyamatos gondolasort fogok elmondani, inkább kérdéseket próbálnék megfogalmazni Önöknek, amelyek itt a vitában bennem felötlöttek. De előjáróban néhány megjegyzés.

Énnekem úgy tűnik, hogy itt sokan egy olyan országban szeretnének élni, ahol a hadsereg, illetve a katonák képezik valamiféle értékhierarchia csúcsát. Be kell, hogy valljam, hogy én egy ilyen országban nem szeretnék élni, s nem szeretnék egy olyan országban élni, ahol ilyen szellemű szülők nevelik mások gyermekeit egyébiránt. Ugyanis itt elhangzott kérem, hogy a katonai hivatást, a katonai munkát nem lehet összevetni a polgári, a civil hivatással, valamint az a kitüntetett szerep, amelyet a honvédség kap felnőtt emberek nevelésével, olyan felnőtt emberek nevelésével, akiket egyébiránt ad absurdum halálbüntetéssel is lehet sújtani bíróság előtt vagy bírósági ítélet nélkül, mondjuk úgy, hogy harctérre hajtják őket: tehát ezeket a felnőtt embereket akarják tisztelt képviselőtársaim, illetve azok egy része valamire nevelni.

El kell, hogy mondjam, hogy az Önök által jogilag mindmáig, felvetésünk ellenére nem definiált réteg, mármint az ifjúság nevében, illetve legalábbis annak a részének a nevében, amelyet én képviselek, ezt a szándékot kikérem magamnak.

Azt is el kell, hogy mondjam, hogy ahhoz manapság persze nem kell bátorság, némi logikai csúsztatás persze kell, hogy az állandóan vesztes hadsereget úgy tüntessük fel, mintha valaha is képes lett volna Magyarország szuverenitásának megvédésére. De mindenestre bátorság nem kell, hogy a közvéleményt meggyőzzük arról, hogy hadsereg, erős hadsereg, erős hadsereg, márpedig szükség van, elég, hogyha rémeket festünk fel: eltűnt az orosz rém, vagy eltűnni látszik, hát majd keresünk valami mást.

Bátorság ahhoz sokkal inkább kell, hogy azt próbáljuk meggyőzni, vagy arról próbáljuk meggyőzni az ilyen társadalmat, hogy lehet másképp is békében élni, mint erős hadsereggel, lehet másképp is sikeres és gazdag egy ország, mint erős hadsereggel. Nem hangzott még el példa, de talán nem ismeretlen Önök előtt, Japánt nem a hadserege tette elsősorban modern országgá, hanem az iskolarendszere, amiről mostanság sok jó szó nem esett, valamint a második világháború utáni hihetetlen gazdasági karrierjét is némelyek szerint annak a szerencsétlenségének köszönheti, hogy a békeszerződések következtében a hadereje korlátozott mértékű maradhatott.

Továbbá szeretném feltenni azt a kérdést, hogy miközben itt emberek, szülők tömegei fedezik fel magukban a keresztény és nemzeti lelkiületet, hogyan történhetett meg az a katasztrófa, hogy az ifjúságot úgymond, soha nem látott vérveszteség érte nemzeti tudatában. Azt gondolom, hogy ez elképzelhetetlen azoknak a szülőknek a felelőssége nélkül, akikhez most itt a hadsereg fenntartása, nevezett funkciója mellett érvelő ásztelt képviselőtársaim nagy része is tartozik.

Azonkívül Szabad György elnök úrtól szeretném megkérdezni azt, egy megjegyzésére, bár nincs itt, hogy ki írja azt elő, milyen isteni előírás az, hogy a magyar laktanyákat csak havonta egyszer vagy kétszer lehet elhagyni. Van olyan hadsereg is, ahol ad absurdum otthon alszanak a katonák, és kvázi, munkahelyre járnak be szolgálatukat teljesíteni.

Azt sem értem egészen, hogy Borz úr milyen hadseregről beszélt, melyik hadseregről, amikor azokat a szörnyű állapotokat írta le, hogy folyamatos, 24 órás szolgálatot kell teljesíteni, mert ha ez a magyar hadsereg, akkor sürgősen vizsgálatot kell elrendelnie a honvédelmi miniszter úrnak. *(Taps a bal oldalon.)*

Valamint még egy kérdést szeretnék feltenni, talán az emelkedett, humoros hangulatot kicsit letörve, hogy szeretném megkérdezni mindazon képviselőtársaimat, akik előhozakodtak azzal az érveléssel, mely szerint a honvédség veszélyes, és ott még meg is lehet halni, hogy ugyan már végiggondolták-e ennek az érvelésnek az abszurditását és antihumánus voltát. Felteszem a kérdést, hogyan lehet ebben a házban előhozakodni pozitív érveléssel azzal, hogy békeidőben meg lehet halni egy hadseregben, el lehet pusztulni teljesen értelmetlenül és oktalanul. Köszönöm szépen. *(Taps a bal oldalon.)*